

Farní listy II/2009

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí

1. února – 4. neděle v mezidobí

Neprodejné. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo

Sv. Marek ve svém evangeliu hledá odpověď na otázku: kdo je Ježíš? Nejdřív chce takovou otázku vyprovokovat u svých posluchačů, chce aby si sami takovou otázku položili, a potom nabízí jim pevnou odpověď. Je to důležité i pro nás, protože s tímto evangeliem se budeme setkávat při nedělních bohoslužbách celý tento rok.

Už v první kapitole Markova evangelia můžeme najít slova Jana Křtitele: Za mnou přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek

u opánků. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým. Ještě větší dojem na všech musely udělat události kolem Ježíšova křtu, kdy se rozevřelo nebe, z kterého se ozval hlas Boha Otce: Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení! Hned potom Marek popisuje události v synagoze v Kafarnau. Ježíš učí a všichni, kteří ho poslouchají žasnou nad jeho učením, protože učí jako ten, kdo má moc, a ne jako učitele Zákona, které doposud znali.

Všechno ale vyvrcholí ve chvíli setkání s člověkem posedlým zlým duchem. Po předcházejících slovech svědectví Jana Křtitele a samotného Boha Otce, teď o Kristu svědčí také zástupce celého světa zlých duchů. Vyznává: Víím, kdo jsi: Svatý Boží! Můžeme být poněkud překvapení, proč zlých duch dáva svědectví o Božím Synu, ale poznáme hned, že nejsou to slova plná lásky, ale naopak, slova jsou naplněná strachem: Přišel jsi nás zahubit?

Sv. Marek nám tímto způsobem krátce popisuje setkání dobra se zlém, setkání Pána všeho dobrého s pánem všeho zlého. Je to jakoby setkání světla se tmou anebo světla se stínem.

Zlo je jako stín, který musí zmizet, když na něj padne paprsek světla. Proto zlý duch volá: přišel jsi nás zahubit! Pán Ježíš se nechce s ním o člověka rozdělit: chce člověka celého pro sebe. Chce, aby v nás bylo pouze dobro. Chce odstranit veškeré zlo. Proto přišel na svět, proto právě začíná jeho veřejné působení.

Tento text obsahuje jistě varování: Krista nestačí poznat jen teoretický, nestačí také ho vyznávat se strachem a bez lásky. Mohlo by se stát, že bychom uslyšeli: mlč! Vyznání víry v Krista předpokládá pozvání a přijetí Boha do celého života. Znamená, že chceme aby to Boží světlo rozsvítlo všechno a aby nikde nezůstával v nás žádný stín. Jak jsem slyšeli, zlý duch s tím souhlasit nechtěl, raději před Bohem utíkal...

Měl pravdu sv. Jan Křtitel, že přichází někdo větší než je on sám. Jan totiž uděloval křest, který byl znamením pokání, který vyjadřoval lítost nad zlém. Ježíš přišel, aby zlo porazil. A my věříme v Boha, který přišel na tento svět ne proto, aby hezky kázal, aby nám představil krásnou nabídku života plného lásky – ale věříme v Boha, který s velkou mocí (a za velkou cenu vlastního života) zlo zvítězil. A to je přece dost velký rozdíl...

P. Miroslav Gierga

Milí čtenáři,

pomalou přemýšlím o tom, že zanevřu na televizní zprávy a noviny. Poslední dobou mě tam každou chvíli něco znechutí a já si říkám, zda ten čas věnovaný zprávám, které člověka ještě ke všemu rozladí, není lépe využít nějak jinak. Snad po přečtení tohoto vydání Farních listů na tom nebude stejně, snažili jsme se podobně jako v minulých číslech přinášet pozitivní informace a hledat zajímavé události. Jednou z nich byla tradiční lednová oslava na faře, tentokrát i za účasti zvěře, byť Liborovo pes měl z oslavy asi větší radost než uzené sele, které ale zase bylo velmi dobré. A dobré byly i ostatní dobroty a dobré bylo se i sejt a popovídat si.

Právě končící měsíc prožila Amerika přípravami a poté inaugurací prezidenta Obamy. Původně jsem chtěl jen nakouknout, jak ten ceremoniál vypadá, ale pak jsem poseděl o trochu déle a snad i trochu záviděl Američanům tu jejich hrdost na to, že jsou Američané. Bylo to kolem obdoby smrti architekta Kaplického a já zase listující novinami narážel na titulky o české malosti, čecháčkovství a podobné urážky. Už jste někdy slyšeli něco podobného z úst hrdého Američana? Ale nemusí to být jen Američané, kteří jsou velmi hrdí na svoji zem, jsou to i jiné národy, kteří o sobě nepíší jako o zaprděných čecháčcích jenom proto, že někomu se to či ono dílo líbí více a někomu ne. Je to i o určitém respektu k názoru toho druhého.

Na 4. straně přinášíme výsledky Tříkrálové sbírky. Její nutnost plyne z důvodu nedostatku financí na sociální projekty. A pak vezmete do ruky pondělní noviny a čtete, jak další čtyři malá města Plzeňského kraje plánují výstavbu zimních stadionů s naprosto hloupým argumentem, aby se posílil cestovní ruch...

Zkusme být hrdější a více přemýšlet o využívání veřejných financí.

Petr Vondraš